

श्री

ओकारः स्वरवर्णभेदः कण्ठगौष्ठस्थानयोश्चार्थः दीर्घः
हिमात्तत्वात् । सूतस्तु त्रिमात्रः । स च उदात्तानुदात्त
स्वरितभेदात् त्रिविधोऽपि अनुनासिकाननुनासिकाभ्यां पुन
द्वैविध्यात् षड्विधः एवं सुतोऽपि षड्विधः । तेन हादश-
विधः । तपरत्ये कारपरत्ये च स्वरूपमात्रपरः । तन्त्रे तस्य
वाचकशब्दा वस्तुभिधाने उक्ता यथा । “ओकारः शक्ति-
कोनादस्तजसोवामजङ्गकः । मनुकुर्दपहेयश्च यङ्कुर्कस्यः
सदाशिवः । अधोदन्तश्च कण्ठोष्ठो मङ्गुर्गणः सरस्वती ।
आज्ञा चोङ्गुखी शान्ता व्यापिनी प्रकृतिः परा । अनन्ता
ज्वालिनी व्योमा चतुर्दशो रतिप्रियः । नेत्रमात्राकर्षिणी
च ज्वालाभालिनिका भृगुः” । तदधिष्ठातृदेवता च
तत्रैवोक्ता । “ओकारे डाकिनि सिङ्गनादिनी चण्डभैरवी”
तस्य ध्येयरूपं कामधेःतः उक्तं यथा “रक्तविद्युज्जता-
कारमोकारं कुण्डलीं स्वयम् । अत्र ब्रह्मादयः सर्वे
तिष्ठन्ति सततं प्रिये ! । पञ्चप्राणमयं वर्षं सदाशिवमयं
सदा । सदा ईश्वरसंयुक्तं चतुर्वर्गप्रदायकम्” । मातृका-
न्यासेऽधोदन्तपङ्क्तौ न्यस्तत्वात्तच्छब्दवाच्यताऽस्तेति बोध्यम् ।

श्री अव्य० आ+अव-किप् ऊट् । १ आह्वाने २ संबोधने
मेदि० । ३ विरोधे ४ निर्वर्त्ये” शब्दरत्ना० । ५ अनन्ते पु०
गकारकोषः ६ निखने पु० मेदि० । ७ पृथिव्यां स्त्री मेदि०
स च “चतुर्दशरथोऽसौ सेतुरोकारसंज्ञितः । सचा-
तुस्वारनादाभ्यां शृङ्गाणां सेतुरुच्यते” तन्त्रसारदृष्ट
कालिकापु० उक्तेः शृङ्गाणां जयमन्त्रभेदः ।

श्रीकथ्य ति० उक्त्य-गर्गा० अपत्ये यञ् औकथ्यः तस्य च्छात्रः
कथादि० अण् यञोलुक् । औकथ्यच्छात्रे

श्रीकथ्यिक ति० उक्त्यं सामावयशभेदं वेत्त्यधीते वा ठक् ।
। उक्त्याध्यायिनि २ तद्वेत्तरि च । तेषां धर्म्म आम्नायो-
दा ततः जप् । औकथ्या औकथ्यकानां धर्म्मे तदा-
म्नाये च न० ।

श्रीच न० उच्छ्रां दृषाणां समूहः अण् टिलोपः । १ दृषसमूहे ।
वुञ् । औलक तत्समूहे न० । तस्येदमण् टिलोपः ।
२ दृषसमन्विनि ति० । अपत्ये अणि तु औच्छ्रा इत्येव ।
वेदे कश्चित् इदमर्थोऽणि उपधातोलापः । “तामौ-
च्छ्रावमिः पचात्” इति ३, २, ५, २ ।

श्रीखीय ति० उच्छेन प्रोक्तमधीयते ण् । उच्छप्रोक्त आह्व-
णाध्यायिषु ब० व० ।

श्रीख्य ति० उच्छायां संस्कृतं यत् ततः स्वार्थे ष्यञ् । १ स्था-
लीपकेऽन्नादौ । २ नगरीभेदे स्त्री । उच्छायां जातादि
कन्त्रादि० ढक्ञ् । औख्येयक तत्रजातादौ ति० ।

श्रीघ पु० वहति पुंसि संज्ञायां घ प्रथोऽततः स्वार्थेऽण् ।
जलसंघाते “औघ इमाः सर्वाः प्रजा निर्वोढा” इति ३,
१, ५, १, २, “वहतीत्यौघ उदकसंघातः” भा० ।

श्रीच(त)थ्य पु० उतथ्यस्यापत्यम् अण् वेदे प्रथोऽततः । उतथ्यापत्ये
दीर्घतमसि “उपस्तुतिरौघयामरुध्येथाः” ऋ० १,
१, ५, ८, ४, “औचयामुतथ्याऽत्र दीर्घतमसम्” भा० ।

“दक्षा ह यद्रेक्य औचयः” ऋ० १, ५, ८, १, उतथ्यास्यैव
नामान्तरमुच्यतेति तेन “उचय्यानामाङ्गिरसौचय्यगौत-
मेति” आश्व० श्रौ० १२, ११, १, उक्तम् । तस्य च गौतमप्र-
रक्षितम् उक्तवाक्यात् । खेके तु उतथ्यः औतथ्या इत्येव ।

श्रीचित्य न० उचितस्य भावः ष्यञ् । युक्तत्वे । “एता अपि
यथोचित्यादुक्तमाधममध्यमाः” शा० द० । प्रियवासण्यात्
स्त्रीत्वमपि तत्र ङीष् यञोपच । औचितौ तत्रार्थे ।
सामर्थ्यमौचितौ देशः कालोव्यक्तिः स्वरादयः” शा० द०
ढटा० इमनिच् उचितिमाप्यत् पु० ।

श्रीजसिक ति० ओजसा वर्तते ठक् । शूरे तेजस्विनि
श्रीजस्य न० ओजस्+स्वार्थे ष्यञ् । ओजसि । “दौर्गत्याद्यै
रनौजस्य दैन्यं मलिनतादिभूतं” शा० द० ।

श्रीज्जयनक ति० उज्जयिन्यां जातादि धूसा० वुञ् । उ-
ज्जयिनो नगरजातादौ ।

श्रीज्जिहानि पुंस्त्री उज्जिहानस्यापत्यमत इज् । उज्जि-
नापत्ये ततः इज्जन्तत्वात् यनि फक् पैलादि० तस्य लुक् ।
तदीययुवापत्येऽपि ।

श्रीड ति० उन्-क नञोपः निः दस्य ड स्वार्थेऽण् । आर्ह-
ततः नडा० फक् । औडावन आर्हस्य युवापत्ये तस्य
विषयोदेशः ऐषुकार्था० भक्तल् । औडावनभक्त तदीये
विषये देशे

श्रीडव पु० औडव+स्वार्थेऽण् । “औडवः पञ्चभिः प्रोक्तः
स्वरैः षड्विस्तु षाडवः । सम्पूर्णा सप्तभिः प्रोक्ता राग
जातिस्तिधा मता” सङ्गीतरत्ना० उक्ते रागभेदे । स च
भङ्गारादिः इति संगीतदामोदरः ।

श्रीडवि ति० औडवं रागविशेषमनुशीलयति इज् । औडव
रागानुशीले । ततः स्वार्थे दामन्या० ङ औडवीय । तदर्थे